

ROMÂNIA
JUDEȚUL IALOMIȚA
CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI ALEXENI

HOTĂRÂRE
privind stabilirea și aprobarea impozitelor și taxelor locale
pentru anul fiscal 2020

CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI ALEXENI, JUDEȚUL IALOMIȚA

Având în vedere :

- adresa Instituției Prefectului județul Ialomița nr. 1106 din 23.01.2020 prin care ne comunică în copie adresa Ministerului Finanțelor Publice nr. 785204 / 16.01.2020 referitoare la modalitatea de calcul a impozitelor și taxelor locale și a indexării acestora pentru anul 2020, spre conformare ;

- indicele ratei inflației aferent anului 2017 de 1,34% precum și indicele ratei inflației pentru anul 2018 de 4,6 % publicat de site-urile Ministerului de Finanțe și Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice ;

- prevederile art. 27 din Legea nr.273/2006 privind finanțele publice locale , cu modificările și completările ulterioare ;

- prevederile art. 7 din Legea nr. 52 / 2003 privind transparența decizională în administrația publică , republicată ;

- prevederile Titlului IX – impozitele și taxele locale , în special art. 491 din Legea nr.227/2015 – privind Codul fiscal , cu modificările și completările ulterioare.

Examinând:

- referatul de aprobare al primarului nr. 433 din 07.02. 2020 , initiatorul proiectului ;

- raportul compartimentului de specialitate nr. 434 din 07.02. 2020 ;

- raportul de avizare al comisiei permanente pentru activități economico-financiare, juridică și de disciplină, muncă și protecție socială ;

În temeiul art.129, alin (2), lit.b , coroborat cu alin alin 4, lit c) și art. 139 alin (1), alin. (3) , lit.c. și art. 196, alin (1), lit a) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57 /2019 privind Codul administrativ,

HOTĂRĂȘTE :

Art. 1. a) Se aprobă valorile impozabile, impozitele și taxele locale precum și alte taxe asimilate acestora datorate de contribuabili persoane fizice și juridice , modul de calcul și modul de plată al acestora pentru anul fiscal 2020 aplicabile în comuna Alexeni, conform anexei nr.1 la prezenta hotărâre.

b) Sumele fixe cuprinse în prezenta hotărâre au fost stabilite conform art. 491, alin (1) din Legea nr. 227 /2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de indicele ratei inflației aferent anul fiscal 2017 și anului fiscal 2018 .

c) Operațiunea de stabilire a sumelor datorate bugetului local se face prin rotunjire la nivel de leu , fără subdiviziuni , prin reducere când fracțiunile în bani sunt mai mici de 50 de bani și prin majorare când fracțiunile în bani sunt de 50 de bani sau mai mari , aplicându-se regulile de rotunjire prevăzute în titlul IX punctul 11 lit. n) din Normele metodologice a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 1/2016, cu modificările și completările ulterioare .

Art. 2. Impozitele și taxele locale stabilite prin prezenta hotărâre constituie venituri proprii ale bugetului local al comunei Alexeni pe anul 2020.

Art. 3. Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2020.

Art. 4. Se aprobă anularea creanțelor fiscale aflate în sold la data de 31 decembrie 2019, mai mici de 40 lei, conform prevederilor art. 266 , alin 5 din Legea 207/2015 , privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare .

Art. 5. La data adoptării prezentei se abrogă prevederile HCL nr. 47 din 28.11.2019 .

Art. 6. Primarul și compartimentul impozite și taxe locale vor aduce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri .

Art. 7. Prezenta hotărâre se comunică Prefectului județului Ialomița în vederea exercitării controlului cu privire la legalitate și se aduce la cunoștință publică prin grija secretarului comunei Alexeni, prin afișare la sediul consiliului local.

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ ,
VICEPRIMAR ,
TUDOR VASILE

Contrasemnează pentru legalitate,
Secretar general al comunei
Popa Silvia

Nr. 9.
Adoptată la Alexeni.
Astăzi 20.02. 2020.

TABLOUL
CUPRINZÂND VALORILE IMPOZABILE, IMPOZITELE ȘI TAXELE LOCALE , ALTE TAXE
ASIMILATE ACESTORA, PRECUM ȘI AMENZILE APLICABILE
PENTRU ANUL FISCAL 2020

CODUL FISCAL – TITLUL IX - IMPOZITE ȘI TAXE LOCALE

CAP. II
Impozitul pe clădiri și taxa pe clădiri

Art. 455.-(1). Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.

(2). Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, oricăror entități, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe clădiri, care se datorează de concesionari, locatari, titulari dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri. În cazul transmiterii ulterioare a altor entități a dreptului de concesiune , închiriere, administrare sau folosință asupra clădirii taxa se datorează de persoana care relația contractuală cu persoana de drept public.

(3). Impozitul prevăzut la alin 1, denumit în continuare impozit pe clădiri, precum și taxa pe clădiri prevăzută la alin. 2 se datorează către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului în care este amplasată clădirea.

(4). În cazul clădirilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință ce se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe clădiri se stabilește proporțional cu numărul de luni pentru care este constituit dreptul de concesiune, închiriere , administrare ori folosință.

Pentru fracțiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporțional cu numărul de zile din luna respectivă. În cazul clădirilor care fac obiectul unor contracte de concesiune , închiriere, administrare sau folosință ce se referă la perioade mai mici de o lună, taxa pe clădiri se datorează proporțional cu numărul de zile sau de ore prevăzute în contract.

(5). Pe perioada în care pentru o clădire se plătește taxa pe clădiri, nu se datorează impozitul pe clădiri. În cazul în care pentru o clădire public sau privată a statului ori a unității administrative teritoriale se datorează impozit pe clădiri, iar în cursul unui an apar situații care determină datorarea taxei pe clădiri, diferența de impozit pentru perioada pe care se datorează tax a pe clădiri se compensează sau se restituie contribuabilului în anul fiscal următor.

6. În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spațiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

Calculul impozitului pe clădirile rezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice

Art. 457.- 1. Pentru clădirile rezidențiale și clădirile-anexă, aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1 %, asupra valorii impozabile a clădirii.

2. Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate a acesteia, exprimată în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/mp, din tabelul următor :

	Tipul clădirii	Valoarea impozabilă - lei/mp -	
		Cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire (condiții cumulative)	Fără instalații de apă, canal electrice, încălzire
A.	Clădiri cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	1.060	636
B.	Clădiri cu pereți exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vâlătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	318	212
C.	Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	212	185
D.	Clădire-anexă cu pereți exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vâlătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	133	79
E.	În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau mansarda, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute mai sus	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F.	În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau mansarda, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute mai sus	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

3. În cazul unei clădiri care are pereții exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii, se identifică în tabelul prevăzut la alin 2, valoarea impozabilă corespunzătoare materialului cu ponderea cea mai mare.

4. Suprafața construită desfășurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, logiilor sau ale celor situate la subsol sau la mansardă, exceptând suprafețele podurilor neutilizate ca locuință, ale scârilor și teraselor neacoperite.

5. Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafața construită desfășurată a clădirii se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,4.

6. Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcție de rangul localității și zona în care este amplasată clădirea, prin înmulțirea valorii determinate conform alin (2) cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut în tabelul următor:

Zona în cadrul localității	Rangul localității				
	0	I	II	III	IV
A					1,10

7. În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, coeficientul de corecție prevăzut la alin (6) se reduce cu 0,10.

8. Valoarea impozabilă a clădirii, determinată în urma aplicării prevederilor de mai sus, se reduce în funcție de anul terminării acesteia, după cum urmează:

a) cu 50%, pentru clădirea care are o vechime de peste 100 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

b) cu 30%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 50 de ani și 100 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

c) cu 10%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani și 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

9. În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de renovare majoră, din punct de vedere fiscal, anul

128

terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care a fost efectuată recepția la terminarea lucrărilor. Renovarea majoră reprezintă acțiunea complexă care cuprinde obligatoriu lucrări de intervenție la structura de rezistență a clădirii, pentru asigurarea cerinței fundamentale de rezistență mecanică și stabilitate, prin acțiuni de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, precum și, după caz, alte lucrări de intervenție pentru menținerea, pe întreaga durată de exploatare a clădirii, a celorlalte cerințe fundamentale aplicabile construcțiilor, conform legii, vizând, în principal, creșterea performanței energetice și a calității arhitectural-ambientale și funcționale a clădirii. Anul terminării se actualizează în condițiile în care, la terminarea lucrărilor de renovare majoră, valoarea clădirii crește cu cel puțin 50% față de valoarea acesteia la data începerii executării lucrărilor.

Calculul impozitului pe clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice

Art. 458.- (1). Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 1,0 % asupra valorii care poate fi :

a) valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în ultimii 5 ani anteriori anului de referință deșus la organul fiscal, local până la primul termen de plată din anul de referință.

b) valoarea finală a lucrărilor de construcții, în cazul clădirilor noi, construite în ultimii 5 ani anteriori anului de referință;

c) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, în cazul clădirilor dobândite în ultimii 5 ani anteriori anului de referință.

3. Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, utilizate pentru activități din domeniul agricol, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,4% asupra valorii impozabile a clădirii.

4. În cazul în care valoarea clădirii nu poate fi calculată conform prevederilor alin 1, impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii impozabile determinate la art. 457.

Calculul impozitului pe clădirile cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice

Art. 459 – (1). În cazul clădirilor cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul se calculează prin însumarea impozitului calculat pentru suprafața folosită în scop rezidențial conform art. 457 cu impozitul determinat pentru suprafața folosită în scop nerezidențial, conform art. 458.

2. În cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care nu se desfășoară nici o activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457 din cod fiscal.

3.. Dacă suprafețele folosite în scop rezidențial și cele folosite în scop nerezidențial nu pot fi evidențiate distinct, se aplică următoarele reguli :

a) în cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care nu se desfășoară nici o activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457 din cod fiscal;

b) în cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care se desfășoară activitatea economică, iar cheltuielile cu utilitățile sunt înregistrate în sarcina persoanei care desfășoară activitatea economică, impozitul pe clădiri se calculează conform prevederilor art. 458 din cod fiscal.

Calculul impozitului/taxei pe clădirile deținute de persoanele juridice

Art. 460 –(1). Pentru clădirile rezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1% asupra valorii impozabile a clădirii.

2. Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 1,0 %, inclusiv, asupra valorii impozabile a clădirii.

3. Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, utilizate pentru activități din domeniul agricol, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,4% asupra valorii impozabile a clădirii.

4. În cazul clădirilor cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor juridice, impozitul se determină prin însumarea impozitului calculat pentru suprafața folosită în scop rezidențial conform art.1, cu impozitul calculat pentru suprafața folosită în scop nerezidențial, conform art. 2 sau 3.

5. Pentru stabilirea impozitului/taxei pe clădiri, valoarea impozabilă a clădirilor aflate în proprietatea persoanelor juridice este valoarea de la 31 decembrie a anului anterior celui pentru care se datorează impozitul/taxa și poate fi:

- ultima valoare impozabilă înregistrată în evidențele organului fiscal ;
- valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării ;
- valoarea finală a lucrărilor de construcții, în cazul clădirilor noi, construite în cursul anului fiscal anterior ;
- valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, în cazul clădirilor dobândite în cursul anului fiscal anterior;
- în cazul clădirilor care sunt finanțate în baza unui contract de leasing financiar, valoarea rezultată dintr-un

raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării ;

f) în cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, valoarea înscrisă în contabilitatea proprietarului clădirii și comunicată concesionarului, locatarului, titularului dreptului de administrare sau de folosință, după caz.

6. Valoarea impozabilă a clădirii se actualizează o dată la 3 ani pe baza unui raport de evaluare a clădirii întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, deus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință.

7. Prevederile alin .6 nu se aplică în cazul clădirilor care aparțin persoanelor față de care a fost pronunțată o hotărâre definitivă de declanșare a procedurii falimentului.

(7¹) Prevederile alin. (6) nu se aplică în cazul clădirilor care sunt scutite de plata impozitului/taxei pe clădiri potrivit art. 456 alin. (1).

8. În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă a clădirii în ultimii 3 ani anteriori anului de referință, cota impozitului/taxei pe clădiri este 5%.

9. În cazul în care proprietarul clădirii pentru care se datorează taxa pe clădiri nu a actualizat valoarea impozabilă în ultimii 3 ani anteriori anului de referință, diferența de taxă față de cea stabilită conform alin 1 sau 2, după caz, va fi datorată de proprietarul-clădirii.

Declararea, dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor

Art.461- 1. Impozitul pe clădiri este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care are în proprietate clădirea la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

2. În cazul dobândirii sau construirii unei clădiri în cursul anului, proprietarul acesteia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data dobândirii și datorează impozit pe clădiri începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

3. Pentru clădirile nou-construite, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizația de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizația de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepție în termenul prevăzut de lege ;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcții nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizația de construire și pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilității autorizației, în condițiile legii, la data expirării acestui termen și numai pentru suprafața construită desfășurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speță pereți și acoperiș. Procesul-verbal de recepție se întocmește la data expirării termenului prevăzut în autorizația de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum și suprafața construită desfășurată în raport cu care se stabilește impozitul pe clădiri.

4. Declararea clădirilor în vederea impunerii și înscrierea acestora în evidențele autorităților administrației publice locale reprezintă o obligație legală a contribuabililor care dețin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizație de construire.

5. În cazul în care dreptul de proprietate asupra unei clădiri este transmis în cursul unui an fiscal, impozitul va fi datorat de persoana care deține dreptul de proprietate asupra clădirii la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior anului în care se înstrăinează.

6. În cazul extinderii, îmbunătățirii, desființării parțiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente, inclusiv schimbarea integrală sau parțială a folosinței, care determină creșterea sau diminuarea valorii impozabile a clădirii cu mai mult de 25% proprietarul are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data modificării respective și datorează impozitul pe clădiri determinat în noile condiții începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

7. În cazul desființării unei clădiri, proprietarul are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data demolării sau distrugerii și încetează să datoreze impozitul începând cu data de 1 ianuarie a anului următor, inclusiv în cazul clădirilor pentru care nu s-a eliberat autorizație de desființare.

8. Dacă încadrarea clădirii în funcție de rangul localității și zonă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care conduce la modificarea impozitului pe clădiri, impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

9. În cazul clădirilor la care se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări de cadastru. Datele rezultate din lucrările de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciară, iar impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează la organul fiscal local lucrarea de cadastru, ca anexă la declarația fiscală.

10. În cazul unei clădiri care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se

aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost încheiat contractul;

b) în cazul încetării contractului de leasing, impozitul pe clădiri se datorează de locator, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing;

c) atât locatorul, cât și locatarul au obligația depunerii declarației fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data finalizării contractului de leasing sau a încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing însoțită de o copie a acestor documente.

11. În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosință, care se referă la perioade mai mari de o lună, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația depunerii unei declarații la organul fiscal local până la data de 25 inclusiv a luni următoare intrării în vigoare a contractului.

12. În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri în temeiul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare ori folosință, care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere administrare ori folosință are obligația să depună o declarație la organul fiscal local până la data de 25 inclusiv a luni următoare intrării în vigoare a contractelor, la care anexează o situație centralizatoare a acestor contracte.

13. În cazul unei situații care determină modificarea taxei pe clădiri datorate, persoana care datorează taxa pe clădiri are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-a înregistrat situația respectivă.

14. Declararea clădirilor în scop fiscal nu este condiționată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară.

15. Depunerea declarațiilor fiscale reprezintă o obligație și în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului sau a taxei pe clădiri.

Plata impozitului / taxei

Art.462. - 1. Impozitul pe clădiri se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

2. Pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

3. Impozitul pe clădiri, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

4. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe clădiri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale, prevederile alin (2) și (3) se referă la impozitul pe clădiri cumulat.

5. În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosință care se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe clădiri se plătește lunar, până la data de 25 ale luni următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului de catre concesionar, locator titularul dreptului de administrare sau de folosință.

6. În cazul contractelor care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana juridică de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință colectează taxa pe clădiri de la concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință și o varsă lunar până la data de 25 a luni următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

CAPITOLUL III

IMPOZITUL PE TEREN SI TAXA PE TEREN

Art.463. - 1. Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care legea prevede altfel.

2. Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, se stabilește taxa pe teren care se datorează de concesionari, locatari, titular ai dreptului de administrare sau de folosință, în condiții similare impozitului pe teren. În cazul transmiterii ulterioare a altor entități a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință asupra terenului, taxa se datorează de persoana care are relația contractuală cu persoana de drept public.

3. Impozitul prevăzut la alin.1, denumit în continuare impozit pe teren, precum și taxa pe teren prevăzută la alin. 2 se datorează către bugetul local al comunei, în care este amplasat terenul.

4. În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință ce se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe teren se stabilește proportional cu numărul de luni pentru care

este constituit dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință. Pentru fracțiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporțional cu numărul de zile din luna respectivă.

În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință ce se referă la perioade mai mici de o lună, taxape teren se datorează proporțional cu numărul de zile sau de ore prevăzute în contract.

5. Pe perioada în care pentru un teren se plătește taxa pe teren, nu se datorează impozitul pe teren.

În cazul în care pentru o suprafață de teren proprietate publică sau privată a statului ori a unității administrativ-teritoriale se datorează impozit pe teren, iar în cursul unui an apar situații care determină datorarea taxei pe teren, diferența de impozit pentru perioada pe care se datorează taxa se compensează sau se restituie contribuabilului în anul fiscal următor.

6. În cazul terenului care este deținut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

Calculul impozitului/ taxei pe teren

Art. 465. 1. Impozitul/Taxa pe teren se stabilește luând în calcul suprafața terenului, rangul localității în care este amplasat terenul, zona și categoria de folosință a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

2. În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosință terenuri cu construcții, impozitul/taxa pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

Zona în cadrul localității	Nivelurile impozitului/taxei pe ranguri de localități lei/ha					
	0	I	II	III	IV	V
A					1060	

3. În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul/taxa pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută la alin . 4, iar acest rezultat se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la alin 5.

4. Pentru stabilirea impozitului/taxei pe teren, potrivit alin.3, se folosesc sumele din tabelul următor, exprimate în lei pe hectar:

IMPOZITUL PE TERENURILE SITUATE ÎN INTRAVILAN			
Nr. crt.	Zona/Categoria de folosință	Zona I Lei/ha	
		Zona A	
1.	Arabil	29	
2.	Pășune	22	
3.	Fâneață	22	
4.	Vie	49	
5.	Livadă	57	
6.	Pădure și alte terenuri cu vegetație forestieră	29	
7.	Terenuri cu ape	16	
8.	Drumuri și cai ferate	0	
9.	Teren neproductiv	0	

5. Suma stabilită conform alin. 4 se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut în următorul tabel:

Rangul localității	Coeficientul de corecție
0	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

6. Ca excepție de la prevederile alin (3) - (5), în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul/taxa pe teren se calculează conform prevederilor alin. (7) numai dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

- a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultura;
- b) au înregistrate în evidența contabilă, pentru anul fiscal respectiv, venituri și cheltuieli din desfășurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

7. În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul/taxa pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel, înmulțită cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la art. 457 alin. (6) din lege:

Nr. crt.	Categoria de folosință	Impozit lei
1.	Teren cu construcții	32
2	Teren arabil	53
3	Pășune	29
4	Fâneată	29
5	Vie pe rod alta decât cea prevăzută la nr. crt.5.1	59
5.1	Vie până la intrarea pe rod	0
6	Livadă pe rod alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	60
6.1	Livadă până la intrarea pe rod	0
7	Pădure sau alt teren cu destinație forestieră, cu excepția celui prevăzut la nr.crt. 7.1	17
7.1	Pădure în vârstă de până la 20 ani și pădure cu rol de protecție	0
8	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole	6
8.1	Teren cu amenajări piscicole	36
9	Drumuri și căi ferate	0
10	Neproductiv	0

(7¹) În cazul terenurilor aparținând cultelor religioase recunoscute oficial în România și asociațiilor religioase, precum și componentelor locale ale acestora, cu excepția suprafețelor care sunt folosite pentru activități economice, valoarea impozabilă se stabilește prin asimilare cu terenurile neproductive.

8. Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind clădirile și terenurile, a titularului dreptului de proprietate asupra acestora, precum și schimbarea categoriei de folosință se pot face numai pe bază de documente, anexate la declarația făcută sub semnătura proprie a capului de gospodărie sau în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei. Procedura de înregistrare și categoriile de documente se vor stabili prin norme metodologice.

Declararea și datorarea impozitului și a taxei pe teren

Art. 466. 1. Impozitul pe teren este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care are în proprietate terenul la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

2. În cazul dobândirii unui teren în cursul anului, proprietarul acestuia are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află terenul, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, și datorează impozit pe teren începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

3. În cazul în care dreptul de proprietate asupra unui teren este transmis în cursul unui an fiscal, impozitul este datorat de persoana care deține dreptul de proprietate asupra terenului la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior anului în care se înstrăinează.

4. Dacă încadrarea terenului în funcție de rangul localității și zonă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care conduce la modificarea impozitului pe teren, impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

5. În cazul modificării categoriei de folosință a terenului, proprietarul acestuia are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află terenul, în termen de 30 de zile de la data modificării folosinței, și datorează impozitul pe teren conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

6. În cazul terenurilor la care se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile Legii nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări de cadastru. Datele rezultate din lucrările de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciară, iar impozitul se calculează conform noii situații începând cu data

de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează la organul fiscal local lucrarea respectivă, ca anexă la declarația fiscală.

7. În cazul unui teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe teren se datorează de locatar, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost încheiat contractul;

b) în cazul în care contractul de leasing financiar încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe teren se datorează de locator, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care terenul a fost predat locatorului prin încheierea procesului-verbal de predare-primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing;

c) atât locatorul, cât și locatarul au obligația depunerii declarației fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competență se află terenul, în termen de 30 de zile de la data finalizării contractului de leasing sau a încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing însoțită de o copie a acestor documente.

8. În cazul terenurilor pentru care se datorează taxa pe teren în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosință, care se referă la perioade mai mari de o lună, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosință, are obligația depunerii unei declarații la organul fiscal local până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractului.

9. În cazul terenurilor pentru care se datorează taxa pe teren în temeiul unor contracte de concesiune, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația să depună o declarație la organul fiscal local până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractelor la care se anexează o situație centralizatoare a acestor contracte.

10. În cazul unei situații care determină modificarea taxei pe teren datorate, persoana care datorează taxa pe teren are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află terenul, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-a înregistrat situația respectivă.

11. Declararea terenurilor în scop fiscal nu este condiționată de înregistrarea acestor terenuri la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară.

12. Depunerea declarațiilor fiscale reprezintă o obligație și în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului sau a taxei pe teren.

Plata impozitului și a taxei pe teren

Art. 467. 1. Impozitul pe teren se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

2. Pentru plata cu anticipație a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie inclusiv, a anului respectiv, se acordă o bonificație de 10%.

3. Impozitul pe teren, datorat aceleiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

4. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale, prevederile alin. (2) și (3) se referă la impozitul pe teren cumulat.

5. În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, care se referă la perioade mai mari de o lună, taxă pe teren se plătește lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului, de către concesionar, locatar, titularul dreptului de administrare sau de folosință.

6. În cazul contractelor care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana juridică de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, colectează taxa pe teren de la concesionari locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință și o varsă lunar până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

CAPITOLUL IV

Impozitul pe mijloacele de transport

Art. 468. 1. Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat/ înregistrat în România datorează un impozit anual pentru mijlocul de transport, cu excepția cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

2. Impozitul pe mijloacele de transport se datorează pe perioada cât mijlocul de transport este înmatriculat sau înregistrat în România.

3. Impozitul pe mijloacele de transport se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde persoana își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

4. În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de locatar.

Calculul impozitului

Art. 470 . 1. Impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcție de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

2. În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 cmc sau fracțiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

TAXA ASUPRA MIJLOACELOR DE TRANSPORT		
Mijloace de transport cu tractiune mecanica	Lei/200cmc sau fracțiune din aceasta	
I.Vehicule înmatriculate(lei/200cmc sau fracțiune din aceasta)		
1.Motociclete,tricicluri,evadricicluri și autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1600 cmc, inclusiv	8	
2.Motociclete,tricicluri,evadricicluri și autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 1600 cmc, inclusiv	9	
3. Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1601 cmc și 2000 cmc, inclusiv	19	
4. Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2001 cmc și 2600 cmc, inclusiv	76	
5. Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2601 cmc și 3000 cmc inclusiv	153	
6. Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3001 cmc	307	
7. Autobuze,autocare,microbuze	25	
8. Alte vehicule cu tractiune mecanica cu masa totală maximă autorizată de până la 12 ,tone inclusiv,	31	
9. Tractoare înmatriculate	19	
II.Vehicule înregistrate		
1.Vehicule cu capacitate cilindrica:		Lei/200cmc
1.1 Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrica mai mica de 4.800 cmc		4
1.2 Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrica mai mare de 4.800 cmc		6
2.Vehicule fara capacitate cilindrica evidentiata		159 lei/an
3. În cazul mijloacelor de transport hibride, impozitul se reduce cu 50% .		
4. În cazul unui ataș, impozitul pe mijlocul de transport este de 50% din impozitul pentru motocicletele respective.		
5. În cazul unui autovehicul de transport de marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor :		
Autovehicule de transport marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone		
Numărul de axe și greutatea bruta încărcata maximă admisa	Impozitul (în lei/an)	
	Ax(e) motor(oare)cu sistem de suspensie pneumatica sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I. doua axe		
1.Masa de cel puțin 12 tone ,dar mai mica de 13 tone	0	151
2.Masa de cel puțin 13 tone ,dar mai mica de 14 tone	151	418
3.Masa de cel puțin 14 tone ,dar mai mica de 15 tone	418	589
4.Masa de cel puțin 15 tone ,dar mai mica de 18 tone	589	1.332
5. Masa de cel puțin 18 tone	589	1.332

II. trei axe		
1.Masa de cel puțin 15 tone ,dar mai mica de 17 tone	151	262
2.Masa de cel puțin 17 tone ,dar mai mica de 19 tone	262	539
3.Masa de cel puțin 19 tone ,dar mai mica de 21 tone	539	700
4.Masa de cel puțin 21 tone ,dar mai mica de 23 tone	700	1080
5.Masa de cel puțin 23 tone ,dar mai mica de 25 tone	1.080	1.678
6.Masa de cel puțin 25 tone ,dar mai mica de 26 tone	1.080	1.678
7.Masa de cel puțin 26 tone	1.080	1.678
III. patru axe		
1.Masa de cel puțin 23 tone ,dar mai mica de 25 tone	700	710
2.Masa de cel puțin 25 tone ,dar mai mica de 27 tone	710	1.108
3.Masa de cel puțin 27 tone ,dar mai mica de 29 tone	1.108	1.760
4.Masa de cel puțin 29 tone ,dar mai mica de 31 tone	1.760	2.611
5.Masa de cel puțin 31 tone ,dar mai mica de 32 tone	1.760	2.611
6. Masa de cel puțin 32 tone	1.760	2.611
6. În cazul unei combinații de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport de marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:		
Numărul de axe si greutatea bruta incarcata maxima admisa	Impozitul (in lei/an)	
	Axă/axe motoare cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalente recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I. 2 + 1 axe		
1.Masa de cel puțin 12 tone.dar mai mica de 14 tone	0	0
2.Masa de cel puțin 14 tone , dar mai mica de 16 tone	0	0
3.Masa de cel puțin 16 tone , dar mai mica de 18 tone	0	69
4.Masa de cel puțin 18 tone , dar mai mica de 20 tone	69	156
5.Masa de cel puțin 20 tone , dar mai mica de 22 tone	156	365
6.Masa de cel puțin 22 tone ,dar mai mica de 23 tone	365	471
7.Masa de cel puțin 23 tone , dar mai mica de 25 tone	471	851
8.Masa de cel puțin 25 tone , dar mai mica de 28 tone	851	1492
9. Masa de cel puțin 28 tone	851	1492
II. 2+2 axe		
1.Masa de cel puțin 23 tone,dar mai mica de 25 tone	146	340
2.Masa de cel puțin 25 tone , dar mai mica de 26 tone	340	559
3.Masa de cel puțin 26 tone , dar mai mica de 28 tone	559	822
4.Masa de cel puțin 28 tone , dar mai mica de 29 tone	822	992
5 .Masa de cel puțin 29 tone , dar mai mica de 31 tone	992	1.629
6.Masa de cel puțin 31 tone. dar mai mica de 33 tone	1.629	2.260
7.Masa de cel puțin 33 tone. dar mai mica de 36 tone	2.260	3.432
8.Masa de cel puțin 36 tone. dar mai mica de 38 tone	2.260	3.432
9. Masa de cel puțin 38 tone	2.260	3.432

III. 2+3 axe		
1.Masa de cel puțin de 36 tone , dar mai mica de 38 tone	1.799	2.504
2.Masa de cel puțin de 38 tone , dar mai mica de 40 tone	2.504	3.403
3. Masa de cel puțin 40 tone	2.504	3.403
IV. 3+2 axe		
1.Masa de cel puțin 36 tone,dar mai mica de 38 tone	1.589	2.207
2.Masa de cel puțin 38 tone , dar mai mica de 40 tone	2.207	3.053
3.Masa de cel puțin 40 tone ,dar mai mica de 44 tone	3.053	4.516
4. Masa de cel puțin 44 tone	3.053	4.516
V. Vehicule cu 3+3 axe		
1.Masa de cel puțin 36 tone,dar mai mica de 38 tone	904	1.093
2.Masa de cel puțin 38 tone,dar mai mica de 40 tone	1.093	1.634
3.Masa de cel puțin de 40 tone,dar mai mica de 44 tone	1.634	2.601
4. Masa de cel puțin 44 tone	1.634	2.601

7. În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinație de autovehicule prevăzută la alin .6, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Masa totala maxima autorizata	Impozit lei
1. a) până la 1 tonă, inclusiv	9
b) peste 1 tona dar nu mai mult de 3 tone	36
c) peste 3 tone dar nu mai mult de 5 tone	55
d) peste 5 tone	68

8. În cazul mijloacelor de transport pe apă, impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor :

Mijlocul de transport pe apă :	Impozit lei/an
1. Luntre,bărci fără motor,folosite pentru pescuit și uz personal	22
2. Bărci fără motor folosite în alte scopuri	60
3. Bărci cu motor	223
4. Nave de sport și agrement	318
5. Scutere de apă	223
6.Remorchere și împingătoare :	X
a) până la 500 CP	593
b) peste 500 CP și până la 2.000 CP, inclusiv	963
c) peste 2000 CP și până la 4.000 CP, inclusive	1.482
d) peste 4.000 CP	2.370
7. Vapoare- pentru fiecare 1000 tdw sau fracțiune din aceasta	192
8. Ceamuri, șlepuri și barje fluviale :	X
a) cu capacitatea de încărcare până la 1500 tone , inclusiv	192
b) cu capacitatea de încărcare de peste 1500 de tone și până la 3000 tone, inclusiv	297
c) Cu capacitatea de încărcare de peste 3000 de tone	520

137

9. Capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabilește prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziție sau un alt document similar.

Declararea și datorarea impozitului pe mijloacele de transport

Art. 471. 1. Impozitul pe mijlocul de transport este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care deține dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport înmatriculat sau înregistrat în România la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

2. În cazul dobândirii unui mijloc de transport, proprietarul acestuia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data dobândirii și datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării mijlocului de transport.

3. În cazul în care mijlocul de transport este dobândit în alt stat decât România, proprietarul acestuia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, și datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării acestuia în România.

4. În cazul radierii din circulație a unui mijloc de transport, proprietarul are obligația să depună o declarație la organul fiscal în a cărui rază teritorială de competență își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data radierii, și încetează să datoreze impozitul începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

5. În cazul oricărei situații care conduce la modificarea impozitului pe mijloacele de transport, inclusiv schimbarea domiciliului, sediului sau punctului de lucru, contribuabilul are obligația depunerii declarației fiscale cu privire la mijlocul de transport la organul fiscal local pe a cărei rază teritorială își are domiciliul/sediul/punctul de lucru, în termen de 30 de zile, inclusiv, de la modificarea survenită, și datorează impozitul pe mijloacele de transport stabilit în noile condiții începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

6. În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe mijloacele de transport se datorează de locatar începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii contractului de leasing financiar, până la sfârșitul anului în cursul căruia încetează contractul de leasing financiar;

b) locatarul are obligația depunerii declarației fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competență se înregistrează mijlocul de transport, în termen de 30 de zile de la data procesului-verbal de predare-primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatarului, însoțită de o copie a acestor documente;

c) la încetarea contractului de leasing, atât locatarul, cât și locatorul au obligația depunerii declarației fiscale la consiliul local competent, în termen de 30 de zile de la data încheierii procesului-verbal de predare-primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului, însoțită de o copie a acestor documente.

7. Depunerea declarațiilor fiscale reprezintă o obligație și în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului pe mijloacele de transport.

Plata impozitului

Art. 472. 1. Impozitul pe mijlocul de transport se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

2. Pentru plata cu anticipație a impozitului pe mijlocul de transport, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv inclusiv, se acordă o bonificație de 10%.

3. Impozitul anual pe mijlocul de transport, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe mijloace de transport, pentru care impozitul este datorat bugetului local al aceleiași unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe mijlocul de transport cumulat al acestora.

CAPITOLUL V

Taxa pentru eliberarea certificatelor avizelor și autorizațiilor

Art. 473. 1. Orice persoană care trebuie să obțină un certificate , un aviz, sau o autorizație menționată în prezentul capitol, trebuie să plătească o taxă la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale înainte de a i se elibera certificatul , avizul sau autorizația necesară.

Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism , autorizațiilor de construire și a altor avize și autorizații

Art. 474. 1.Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism în mediul rural este egală cu suma stabilită conform tabelului următor :

Suprafața pentru care se obține certificatul de urbanism	- lei -
a) Până la 150 mp inclusiv	3
b) Între 151 și 250mp inclusiv	3
c) între 251 și 500 mp inclusiv	4
c) Între 501 și 750mp inclusiv	5
d) Între 751 și 1000 mp inclusiv	6
e) Peste 1000 mp	7 + 0,005 lei/mp pentru fiecare mp care depășește 1000 mp.

3.Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau autorizatiei initiale .

4. Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de catre comisia de urbanism și amenajare a teritoriului de către primarul sau de structurile de specialitate din cadrul Consiliului județean se stabilește în suma de 16 lei.

5. Taxa pentru eliberarea unei autorizatii de construire pentru o clădire rezidențială sau clădire anexă este egală cu 0,5% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcții .

6. Taxa pentru eliberarea autorizației de construcție pentru alte construcții decât cele menționate la alin 5 este egală cu 1% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție, inclusive valoarea instalațiilor aferente .

7. Pentru taxele prevăzute la alin. (5) și (6) stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcție se aplică următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabilește pe baza valorii lucrărilor de construcție declarate de persoana care solicită autorizația și se plătește înainte de emiterea acesteia;

b) pentru taxa prevăzută la alin. (5), valoarea reală a lucrărilor de construcție nu poate fi mai mică decât valoarea impozabilă a clădirii stabilită conform art. 457;

c) în termen de 15 zile de la data finalizării lucrărilor de construcție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expiră autorizația respectivă, persoana care a obținut autorizația trebuie să depună o declarație privind valoarea lucrărilor de construcție la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale;

d) până în cea de-a 15-a zi, inclusiv, de la data la care se depune situația finală privind valoarea lucrărilor de construcții, compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale are obligația de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcție;

e) până în cea de-a 15-a zi, inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale a comunicat valoarea stabilită pentru taxă, trebuie plătită orice diferență de taxă datorată de către persoana care a primit autorizația sau orice diferență de taxă care trebuie rambursată de autoritatea administrației publice locale.

8. Taxa pentru prelungirea unei autorizații de construire este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizației inițiale .

9. Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare totală sau parțială , a unei construcții este egală cu 0,1% din valoarea impozabilă stabilită pentru determinarea impozitului pe clădiri, aferentă părții desființate.

10. Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări necesare lucrărilor de cercetare și prospectare a terenurilor în etapa efectuării studiilor geotahnice și a studiilor privind ridicările topografice, sondele de gaze, petrol și alte excavări se datorează de către titularii drepturilor de prospecțiune și exploatare și se calculează prin înmulțirea numărului de mp de teren ce vor fi afectați la suprafața solului de foraje și excavări cu o valoare în sumă de 10 lei.

12. Taxa pentru eliberarea autorizației necesare pentru lucrările de organizare de santier este egală cu 3% din valoarea autorizată a lucrărilor.

14. Taxa pentru autorizarea amplasării de chioșcuri , containere, tonete, cabine , spații de expunere, corpuri și panouri de afișaj, firme și reclame , situate pe căile și în spațiile publice este de 7 lei pentru fiecare mp de suprafață de construcție.

15. Taxa pentru eliberarea unei autorizații privind lucrările de racorduri și bransamente la rețelele publice de apă, canalizare, gaze termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se stabilește în sumă de 10 lei pentru fiecare racord.

16. Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stadală și adresă se stabilește în sumă de 5 lei.

Taxe pentru eliberarea autorizațiilor pentru desfășurarea unor activități

Art. 475. 1. Taxa pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare este de 10 lei.

2. Taxele pentru eliberarea atestatului de producător este în sumă de 21 lei.

Taxa pentru eliberarea carnetului de comercializare a produselor din sectorul agricol se stabilește în sumă de 21 lei.

3. Persoanele a căror activitate este înregistrată în grupele CAEN 561 – restaurante, 563 – baruri și alte activități de servire a băuturilor și 932 – alte activități recreative și distractive, potrivit Clasificării activităților din economia națională – CAEN, actualizată prin Ordinul Președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea clasificării activităților din economia națională – CAEN, datorează bugetului local o taxă pentru eliberarea / vizarea anuală a autorizațiilor privind desfășurarea unor activități, în funcție de suprafața aferentă activităților respective, în sumă de 530 lei pentru o suprafață de până la 500 mp și 848 lei pentru o suprafață mai mare de 500 mp.

Capitolul VI

TAXA PENTRU SERVICIILE DE RECLAMĂ ȘI PUBLICITATE

Art. 477. (1) Orice persoană care beneficiază de servicii de reclamă și publicitate în România în baza unui contract sau a unui alt fel de înțelegere încheiată cu altă persoană datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepția serviciilor de reclamă și publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise și audiovizuale.

(2) Publicitatea realizată prin mijloace de informare în masă scrise și audiovizuale, în sensul prezentului articol, corespunde activităților agenților de publicitate potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare, respectiv publicitatea realizată prin ziare și alte tipărituri, precum și prin radio, televiziune și internet.

(3) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru servicii de reclamă și publicitate, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă și publicitate.

(4) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate se calculează prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclamă și publicitate.

(5) Cota taxei se stabilește de consiliul local, fiind de 1%.

(6) Valoarea serviciilor de reclamă și publicitate cuprinde orice plată obținută sau care urmează a fi obținută pentru serviciile de reclamă și publicitate, cu excepția taxei pe valoarea adăugată.

(7) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate prevăzută la alin. (1) se declară și se plătește de către prestatorul serviciului de reclamă și publicitate la bugetul local, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă și publicitate.

CAPITOLUL VII – TAXA PENTRU SERVICIILE DE RECLAMĂ ȘI PUBLICITATE

Taxe pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate

Art. 478. 1. Orice persoană care utilizează un panou, un afișaj sau o structură de afișaj pentru reclamă și publicitate, cu excepția celei care intră sub incidența art. 477, datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul local al comunei, în raza căreia/ căruia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj respectivă.

2. Valoarea taxei pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se calculează anual prin înmulțirea numărului de mp sau fracțiuni de mp a suprafeței afișajului pentru reclamă cu suma stabilită :

- a) în cazul unui afișaj situate la locul în care persoana derulează o activitate economică suma este de 26 lei
- b) în cazul oricărui alt panou, afișaj sau oricărei alte structuri de reclamă și publicitate suma este de 21 lei.

3. Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracțiunea din lună dintr-un an calendaristic în care se afișează în scop de reclamă și publicitate.

4. Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anul, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv. Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate, datorată aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

5. Persoanele care datorează taxa pentru afisaj în scop de reclamă și publicitate sunt obligate să depună o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile de la data amplasării structurii de afisaj.

140

CAPITOLUL VIII Impozitul pe spectacole

Art. 480. 1. Orice persoană care organizează o manifestare artistică, o competiție sportivă sau o altă activitate distractivă în România are obligația de a plăti impozitul prevăzut în prezentul capitol, denumit în continuare impozitul pe spectacole.

2. Impozitul pe spectacole se plătește la bugetul local al unității administrative -teritoriale în raza căreia are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

Art. 481 . Calculul impozitului

(1) Impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea biletelor de intrare și a abonamentelor.

(2) Consiliul local hotărăște cota de impozit după cum urmează:

- a) 2% pentru spectacolul de teatru, balet, operă, operetă, concert filarmonic sau altă manifestare muzicală, prezentarea unui film la cinematograful, un spectacol de circ sau orice competiție sportivă internă sau internațională;
- b) 1 % în cazul oricărei altei manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a).

Art. 483. Plata impozitului

1. Impozitul pe spectacole se plătește lunar până la data de 10, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

2. Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole. Formatul declarației se precizează în normele metodologice elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

3. Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declarației și plata la timp a impozitului.

CAPITOLUL IX – ALTE TAXE LOCALE

1. Taxa zilnică pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor destinate în scopul obținerii de venit, care folosesc infrastructura publică locală.	21 lei/zi
2. Taxa pentru îndeplinirea procedurii de divorț pe cale administrativă	530 lei
3. Eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deținute de consiliile locale	33 lei, inclusiv.
4. Taxă xeros servicii copiere a informațiilor de interes public	0,50 lei/pagină

CAPITOLUL XI - SANCTIUNI

Art. 493 . 1. Nerespectarea prevederilor prezentului titlu atrage răspunderea disciplinară, contravențională sau penală, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

2. Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii infracțiuni :

- a) depunerea peste termen a declarațiilor de impunere prevăzute la art. 461, alin (2) ,(6),(7), alin (10) lit.c), alin(12) și alin (13), art. 466 alin(2), (5),(7), lit c), alin (9) și(10) , art.471 alin(2),(4),(5),(6) lit.b) și c) , art.474 alin (7) lit c), alin (11), art. 478, alin (5), art. 483 alin (2).
- b) Nedepunerea declarațiilor de impunere prevăzute la art.461 alin(2),(6),(7) . (10) lit.c), alin (12) și (13), art. 466 alin (2), (5), (7) lit.c), alin (9) și (10), art.471 alin (2),(4), (5), (6) lit b) și c), art.474 alin (7) lit.c), alin

(11), art.478 alin (5), art.483 alin(2).

3. Contravenția prevăzută la alin (1), lit a se sancționează cu amendă de la 74 la 296 lei, iar cele prevăzute la alin (1) lit.b), cu amendă de 296 la 737 lei.

4. Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența și gestionarea, după caz, a abonamentelor și a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 344 lei la 1.672 lei.

Necomunicarea informațiilor și a documentelor de natura celor prevăzute la art. 494 alin (12) în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data primirii solicitării constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 528 la 2.650 lei.

5. În cazul persoanelor juridice , limitele minime și maxime ale amenzilor prevăzute la alin (2) se majorează cu 300% .

6. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către primari și persoane împuternicite din cadrul autorității administrației publice locale.

7. Limitele amenzilor prevăzute la alin. (3) și (4) se actualizează prin hotărâre a consiliilor locale conform procedurii stabilite la art. 491.

8. Contravențiilor prevăzute în prezentul capitol li se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv posibilitatea achitării, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, a jumătate din minimul amenzii.